

на енергетика, Институтът по геофизика, Институтът по кинетика и катализ, Институтът по органична химия. Има и организации, в които дялът на съвместните публикации в общия брой документи е относително малък. Може да се отбележи, че по научни направления най-активни в съвместното публикуване са учените от биологическите, физическите, химическите науки и науките за Земята. По този показател на последно място се нареждат хуманитарните и обществените науки. Очевидно тези различия са свързани с различната публикационна стратегия на учените от отделните организации и научни направления, гължаща се безспорно на множество както субективни, така и обективни фактори, като например по-силната насоченост на обществените науки към изследване на чисто национални и регионални проблеми, непредставляващи голям интерес за международната научна общност. Самият факт на съвместно публикуване сам по себе си не би могъл да се класифицира еднозначно нито като положителен, нито като отрицателен. Но без съмнение тесните международни връзки и участието в международни проекти способстват за по-силното представяне на резултатите от съвместните изследвания в чуждестранни и международни издания и за издигане авторитета на родната ни наука посредством по-широкото ѝ "вписване" в световния научноинформационен поток (Рожков, Иванчева, Шапошник, 2000, с. 61-67).

Таблица 3

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ВРЪЗКИТЕ НА СЪАВТОРСТВО
НА БЪЛГАРСКИТЕ УЧЕНИ С УЧЕНИТЕ ОТ НЯКОИ СТРАНИ
(ПО ДАННИ НА SCI, 1996-2000)*

Година	1996	От	1997	От	1998	От	1999	От	2000	От
Страна		тях на		тях на		тях на		тях на		тях на
		БАН		БАН		БАН		БАН		БАН
Германия	134	92	207	130	175	106	227	137	190	124
		69%		63%		61%		60%		65%
САЩ	88	54	93	78	117	75	120	71	144	84
		46%		84%		64%		59%		58%
Франция	84	53	109	69	106	70	110	61	113	68
		63%		63%		66%		55%		60%
Италия	78	49	78	65	92	70	84	63	91	Няма данни
		63%		83%		76%		75%		
Русия	59	39	70	53	73	57	68	45	73	52
		66%		76%		78%		66%		71%